

De fremlagte forslag vedrørende søjle 2 kan overordnet inddeles i to grupper af emner: Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik på den ene side samt sikkerhed og forsvar på den anden side.

For så vidt angår *den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik* omfatter formandskabets udspil en række forslag til justering og styrkelse af det mellemstatslige samarbejde. Det drejer sig for eksempel om Det Europæiske Råds rolle, målene for politikken, politisk solidaritet, trojkaens sammensætning, en særlig rolle for Rådets generalsekretær, definitionen af instrumenter samt beslutningstagen. Herudover er der forslag om oprettelse af en analyse- og planlægningsenhet samt om den politiske komités sammensætning og møderytme. I hovedparten af disse spørgsmål er der bred accept om ønskerne om traktatændring. Unionens koncentrerer sig især om præciseringen af, hvilke instrumenter samt hvilket beslutningsgrundlag, der skal gælde.

Med hensyn til valg af instrumenter og beslutningstagen indebærer det seneste udspil fra formandskabets side, som indeholdt i tillæggets afsnit 3, en vidtgående ændring i forhold til tidligere forslag. Formandskabets tilgang er inspireret af fransk/tyske tanker. Der lægges således op til en sondring mellem på den ene side grundlæggende udenrigspolitiske afgørelser (principper og retningslinier samt afgørelser om fælles strategier), som fortsat vil skulle træffes på højeste politiske niveau (Det Europæiske Råd), og på den anden side afgørelser til gennemførelse af fælles strategier (især fælles aktioner og fælles holdninger). Mens førstnævnte afgørelser vil skulle vedtages med enstemmighed, vil sidstnævnte kunne vedtages med kvalificeret flertal. Reglen om kvalificeret flertal gælder dog ikke for afgørelser med indvirkning på militær- og forsvarsområdet. Endvidere gælder den ikke for afgørelser, som falder uden for rammerne af en fælles strategi. På disse områder er enstemmighed reglen.

På ministermødet i regeringskonferencen den 25. marts 1997, hvor ministrene havde en første summarisk drøftelse af det nye forslag, udtrykte en stor del af landene, herunder Danmark, stærk skepsis over for formandskabets tilgang. Denne skepsis blev gentaget i forbindelse med ministermødet (konklave) den 6.-7. april 1997.

I spørgsmålet om *sikkerhed og forsvar* lægger formandskabet op til en indskrivning af Petersberg-opgaverne i deres oprindelige formulering.

Der er bred tilslutning til dette forslag. Desuden lægges der op til en stramning af formuleringen om udviklingen af henholdsvis en fælles forsvarspolitik og et fælles forsvar. Endvidere foreslås en stærkere integration af WEU i EU. Interessen i de videre forhandlinger må især forventes at blive koncentreret om spørgsmålet om integration af WEU i EU.

Frankrig, Tyskland, Spanien, Italien, Belgien og Luxembourg har således i forlængelse af formandskabets forslag fremlagt et forslag om fasevis integration af WEU i EU. Forslaget er særdeles vidtgående og mødte da også stærk modstand på ministermødet i regeringskonferencen den 25. marts 1997. Modstanden blev især fremført af Storbritannien og de neutrale lande i EU. Fra dansk side er man ligeledes modstander af at integrere WEU i EU. Fra dansk side har man i den sammenhæng henholdt sig til den danske særstilling fastlagt i Edinburgh-afgørelsen.

Spørgsmålet om *Unionens status som juridisk person* har relevans for såvel søjle 2 som søjle 3, idet det vedrører Unionens mulighed for indgåelse af aftaler. I formandskabets seneste oplæg lægges der op til model, som indebærer, dels at Den Europæiske Union tildeles status som juridisk person, dels at de tre nuværende fællesskaber og Unionen slås sammen til én juridisk enhed. Dette sker på en sådan måde, at der ikke ændres ved den nuværende søjlestruktur. Danmark har i de hidtidige forhandlinger peget på en løsning med tildeling af juridisk personlighed til EU, der indebærer, at Unionen får mulighed for at indgå visse typer af aftaler på søjle 2-3, men således, at det er Unionen som sådan – og ikke medlemslandene – der umiddelbart forpligtes af aftalerne.

4. Forenkling af traktaterne

På ministermødet i regeringskonferencen den 25. marts 1997 skulle der træffes beslutning om, hvorvidt forenklingsarbejdet skulle fortsætte. Forenklingsarbejdet vedrører forenkling, herunder sletning af forældede bestemmelser, omstrukturering samt sammenskrivning af det samlede traktatmæssige grundlag for Den Europæiske Union.

Mødet viste, at alle lande kunne tilslutte sig forenklingsskemaet af arbejdet, dvs. den del, der især vedrører sletning af forældede bestemmelser. Denne del af arbejdet vil derfor blive givet højeste prioritet.